

opusdei.org

List Preláta (marec 2013)

Po vyjadrení našej viery vo vtelenie, si pripomeňme umučenie, smrť a pochovanie nášho Pána Ježiša: historické udalosti, ktoré sa naozaj stali, na určitom mieste a v určitom čase, tak ako to zaznamenávajú nielen evanjeliá ale tiež mnohé iné zdroje

26.03.2013

Moji milovaní: nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Pri písaní dátumu tohto listu, 1. marca, ma premáha dojatie. Týmto dňom po odstúpení Benedikta XVI. z Petrovho stolca začína pre Cirkev sede vacante. Odvtedy, čo oznámil svoje rozhodnutie, mi často prichádzajú na um slová proroka: *moje myšlienky nie sú vaše myšlienky a vaše cesty nie sú moje cesty (..). Ako sú nebesá vyvýšené nad zem, tak sú moje cesty vysoko od vašich ciest a moje myšlienky od vašich myšlienok .*

[1]

Chvíle, ktoré práve prežívame, nám znova raz dokazujú, akoby na ujasnenie –ak by to bolo potrebné– že je to Duch Svätý, kto vedie Cirkev. Náš Pán potrebuje, pretože to tak chcel, ľudské nástroje, ktoré ho zviditeľnia komunite veriacich. Ale je to vždy On, Ježiš, Najvyšší Pastier, ktorý sa stará o pastierov a o veriacich: posilňuje ich vo viere, ochraňuje ich pred nebezpečenstvom, poučuje ich

zjaveniami, zabezpečuje im potrebný pokrm, aby neochabli počas putovania do nebeskej vlasti.

Preto mi tiež hneď prišli na um Ježišove slová určené apoštolom a učeníkom všetkých čias, ktoré vyslovil pred tým ako opustil túto zem: *Nenechám vás ako siroty (...) A ja poprosím Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky. [2]*

Pán nechce, aby sme zostali ako siroty. Keď Majster vystupoval k pravici Otca, zveril Petrovi kormidlo jeho lode a toto spojenie sa nestratí, pretože po jednom pontifikáte príde ďalší, tak ako prisľúbil Kristus Šimonovi: *a ja ti hovorím: Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu. [3]*

Kristovo slovo nemôže zlyhať. Avšak máme povinnosť, spolu so všetkými katolíkmi, modliť sa, modliť sa, modliť sa, tak ako som odporučil Vaším bratom hneď po tom, ako mi oznámili túto správu. Boh počíta s

našou modlitbou za konkláve, ktoré sa zídú o niekoľko dní a za nového rímskeho biskupa, ktorého Pán vo svojej prozreteľnosti už pripravil.

Prepisujem Vám, čo hovorieval náš Otec v období sede vacante v roku 1958: chcel by som s Vami ešte raz hovoriť o blízkej voľbe Svätého otca. Poznáte, deti moje, lásku, ktorú máme k Svätému otcovi. Po Ježišovi a Márii, milujeme celou dušou pápeža, ktokoľvek ním je. Preto už teraz milujeme rímskeho biskupa, aj keď ešte len príde. Sme rozhodnutí slúžiť mu celým naším životom. Modlite sa a obetujte Pánovi dokonca aj chvíle zábavy. Aj to obetujeme nášmu Pánovi za budúceho pápeža, rovnako ako počas týchto dní obetujeme sväté omše a ako obetujeme dokonca aj naše dýchanie. [4]

Využime chvíle očakávania výsledku konkláve na vzdávanie vďaky

Najsvätejšej Trojici za osem rokov pontifikátu Benedikta XVI., počas ktorých obdivuhodným spôsobom vzdelával svojim učením Cirkev aj svet. Nebudem sa zastavovať pri opise rozličných oblastí, v ktorých pôsobil. Chcem iba vyzdvihnúť jeho pozvanie pre všetkých veriacich aj neveriacich, s novou silou a jasnosťou znovuobjaviť Boha Stvoriteľa a Vykupiteľa, ktorý je predovšetkým Láska; a taktiež vážiť si ľudskú bytosť, pretože tým, že je stvorená na Boží obraz, je hodná všetkej úcty. Zdôrazňoval, že viera a rozum, ktoré si ani zďaleka neprotirečia, môžu spolupracovať na lepšom poznaní Boha a hlbšom pochopení človeka. Ukázal, ako je možné kráčať v ústrety Božiemu priateľstvu, vyzdvihujúc hlboký zmysel adorácie k Ježišovi Kristovi, pravému Bohu a pravému človeku, skutočne prítomnému vo Sviatosti oltárnej. S rozhodnosťou podnecoval ekumenizmus, s pohľadom upretým

na vytúženú jednotu kresťanov.
Naznačil možnosti skutočnej obnovy
Cirkvi, nasledujúc línie načrtnuté
Druhým vatikánskym koncilom, v
zhode s Tradíciou a Magistériom.

Pre toto a pre mnohé iné služby,
ktoré teraz nie je možné spomenúť,
máme my kresťania a všetci ľudia
dobrej vôle voči Benediktovi XVI. dlh
vďačnosti, ktorý možno splatiť iba
modlitbou za jeho osobu a úmysly a
opätovať modlitbu, ktorú nám
prisľúbil on. Myslím si, že v týchto
chvíľach si uvedomujeme ako veľmi
sme ho milovali a túžime v tom
pokračovať, pretože iba láskou sa dá
zaplatiť verné otcovstvo, s akým sa o
nás staral. Využime tieto okolnosti a
spýtajme sa seba samých: Žijem
denne strelnú modlitbu ***omnes cum
Petro ad Iesum per Mariám*** ? S
akou silou a sústredenosťou sa
modlím modlitbu z Praeces za
svätého Otca?

V zhode s podnetmi z Apoštolského listu *Porta fidei* pokročme v úvahe nad článkami Vyznania viery počas tohto Roku viery. Pozývam Vás prehĺbiť sa v ďalšej z právd, ktoré vyznávame každú nedeľu. Po vyjadrení našej viery vo vtelenie, si pripomeňme umučenie, smrť a pochovanie nášho Pána Ježiša: historické udalosti, ktoré sa naozaj stali, na určitom mieste a v určitom čase, tak ako to zaznamenávajú nielen evanjeliá ale tiež mnohé iné zdroje. Avšak tieto skutočné udalosti, pre ich význam a následky, presahujú číre momenty v dejinách, ide totiž o vykupujúce udalosti, o nositeľov spásy vykonanej Spasiteľom.

Umučenie a smrť nášho Pána, tak ako aj jeho zmŕtvychvstanie predpovedané v Starom Zákone, obsahujú jedinečný nadprirodzený cieľ a zmysel. Nebol obyčajným človekom ale bol Synom Božím, ktorý

sa stal človekom, bol prevtelené Slovo, ktoré sa obetovalo na Kríži za všetkých, na odčinenie našich hriechov. A táto jedinečná obeta zmierenia sa sprítomňuje na našich oltároch sviatostným spôsobom vždy pri slávení svätej omše: s akou nábožnosťou by sme mali vysluhovať alebo sa zúčastňovať na svätej obeti!

Rozjímajme nad Vyznaním viery. Apoštolské vyznanie viery, ktoré sa môže modliť hlavne počas Pôstu hovorí, že náš Pán Ježiš Kristus *trpel za vlády Poncia Piláta, bol ukrižovaný, umrel a bol pochovaný. Zostúpil k zosnulým, tretieho dňa vstal z mŕtvych.* [5] To isté, iba s miernou obmenou, vyhlasuje vyznanie viery, ktoré sa zvyčajne modlí na svätej omši, nasledujúc formuláciu prvých ekumenických koncilov. *Katechizmus Katolíckej Cirkvi* učí, že „Ježišova násilná smrť nebola ovocím náhody v súhre nešťastných okolností. Patrí do

tajomstva Božieho Plánu, ako to svätý Peter vysvetľuje jeruzalemským Židom už vo svojom prvom príhovore na Turíce: Bol vydaný „podľa presného Božieho plánu a predvídania.“ (Sk 2, 23)“ [6]

Už pred tým na to upozornil samotný Ježiš: „*Otec ma preto miluje, že ja dávam svoj život, a zasa si ho vezmem. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba. Mám moc dať ho a mám moc ho zasa vziať. Taký príkaz som dostal od môjho Otca.*“ [7]

Týmto spôsobom bola zničená nekonečnou Láskou priepasť zla, ktorú prináša hriech. Boh neopúšťa ľudí (...). Tento oheň, túžba splniť spasiteľné nariadenie od Boha Otca, napĺňa celý Kristov život od samotného narodenia v Betleheme. Počas troch rokov, počas ktorých s ním spolunažívali jeho učeníci, ho počuli neúnavne opakovať, že jeho pokrmom je plniť vôľu Toho, ktorý ho poslal (porov.

Jn 4, 34). Až kým sa na prvý Veľký piatok poobede dovŕšila jeho obeta. Naklonil hlavu a odovzdal ducha (Jn 19, 30) . Týmito slovami nám apoštol Ján opisuje smrť Krista: Ježiš, pod ťarchou kríža so všetkými vinami ľudí zomiera pre silu a ohavnosť našich hriechov. [8]

Koľkú vďačnosť musíme cítiť voči nášmu Pánovi, za nezmerateľnú lásku, ktorú nám preukázal! Dobrovoľne a z lásky obetoval svoj život, nielen za ľudstvo ako celok, ale za každého z nás, ako vysvetľuje svätý Pavol: *diléxit me et rádedit seípsum pro me* [9] , miloval ma a vydal seba samého za mňa na smrť. Dokonca viac. So silným výrazom, sám Apoštol upozorňuje na vrchol spásonosnej Ježišovej lásky, keď hovorí: *Toho, ktorý nepoznal hriech, za nás urobil hriechom, aby sme sa v ňom stali božou spravodlivosťou* [10] .

Benedikt XVI. v súvislosti s týmto povedal na jednej audiencii: **aké nádherné a zároveň prekvapujúce je toto tajomstvo! Nikdy nebudeme môcť dostatočne rozjímať nad touto skutočnosťou. Ježiš, napriek svojej Božskej prirodzenosti, neukazoval svoje postavenie Boha, nechcel využiť svoju Božiu prirodzenosť, svoju dôstojnosť a moc ako nástroj na získanie úspechu a ako znak rozdielu medzi ním a nami. Naopak, „vzliekol sa zo svojho postavenia“ prijímajúc úbohú a slabú ľudskú prirodzenosť.“ [11]**

„Boh vo svojom pláne spásy stanovil – učí *Katechizmus Katolíckej cirkvi* -, aby jeho Syn nielen „zomrel sa naše hriechy“ (1 Kor 15, 3) ale aby aj „okúsil smrť“, čiže aby poznal stav smrti, stav oddelenia svojej duše od tela, a to od chvíle, keď vydýchol na kríži, až do chvíle, keď vstal z mŕtvych.“ [12] Tak sa ešte zrejmejšie

prejavila skutočnosť Ježišovej smrti a rozšírenie dobrej zvesti o spáse pre duše, ktoré sa nachádzali v „šeol“ alebo „pekle“; tak nazýva Sväté Písmo stav, v ktorom sa nachádzali všetci zosnulí, ktorí nemohli vidieť Boha, pretože sa ešte neuskutočnilo vykúpenie. Avšak toto Kristovo „zostúpenie“ nemalo rovnaké následky pre všetkých: „Ježiš nezostúpil do pekiel, aby vyslobodil zatratených, ani aby zničil peklo, ale aby vyslobodil spravodlivých, ktorí ho predišli“ [13] . Je to ďalší znak Božej spravodlivosti a milosrdenstva, ktorý si musíme vážiť a ďakovať zaň.

Blíži sa Veľký týždeň, snažme sa ponoriť sa osobne do scén, nad ktorými nás liturgia pozýva uvažovať. Svätý Josemaría nás nabádal: **rozjímajme nad Pánom zraneným od hlavy až po päty pre lásku k nám** [14] . **Pristavme sa, bez náhlenia, pri posledných chvíľach mášho Pána na zemi. V**

tragédii umučenia sa totiž završuje náš vlastný život a celé ľudské dejiny. Veľký týždeň sa nemôže zredukovať na číru spomienku, pretože je úvahou nad tajomstvom Ježiša Krista, ktorý sa nachádza aj v našich dušiach; kresťan je povinný byť alter Christus, ipse Christus , ďalší Kristus, sám Kristus. Všetci sme boli, skrze krst, ustanovení kňazmi našej vlastnej existencie, „aby sme prinášali duchovné obety, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista (1 Pt 2, 5), aby sme všetky naše skutky uskutočňovali v duchu poslušnosti voči Božej vôli a zachovávali tak poslanie Boha - Človeka [15] .

Pripravme sa už teraz na účasť na Veľkonočnom trojdní s hlbokou zbožnosťou. Každý si môže navyše určiť konkrétny spôsob ako lepšie využiť tieto dni. Spolu s početnými ľudovými prejavmi zbožnosti, ako sú

procesie či obrady lútoti, nezabudnime, že **Krížová cesta je tiež jednou z pobožností, ktorá nám počas celého roka dáva možnosť vstúpiť do našej duše viac z tajomstva Kríža, napredovať s Kristom po tejto ceste a vnútorne sa s ním zjednocovať. [16]**

Prežívajme zbožne počas Pôstu Krížovú cestu, každý spôsobom, ktorý mu najviac pomôže: dôležité je rozjímať s láskou a vďakou o utrpení Pána. Od modlitby v Getsemanskej záhrade až po smrť a pochovanie nám evanjeliá ponúkajú bohatý materiál na osobnú modlitbu. Tiež nám môžu poslúžiť úvahy svätých a mnohých duchovných autorov. Počúvajte podnety svätého Josemaríu: ***Pán môj a Boh môj, pod milujúcim zrakom našej Matky ťa chceme sprevádzať na bolestnej ceste, ktorá sa stala výkupnou cenou nášho vykúpenia [17]*** .
Odvážme sa povedať: ***Matka moja,***

***Sedembolestná Panna Mária,
pomôž mi nanovo prežiť trpké
hodiny, ktoré chcel tu na zemi
znášať tvoj Syn, aby sme my, úbohé
stvorenia z hrstky hlíny, mohli
dosiahnuť život in libertatum
gloriae filiórum Dei , v slobode a
sláve Božích detí [18] .***

Týmto spôsobom otvoríme viac a viac našu dušu plodnému prijatiu milostí, ktoré nám Ježiš priniesol svojím slávnym Zmŕtvychvstaním a tiež tak pripravíme pontifikát budúceho Svätého otca. Podporíme našimi modlitbami a obetami úlohu kardinálov zhromaždených na konkláve na zvolenie nástupcu svätého Petra, ktorého už teraz milujeme celou dušou: tento úmysel môže byť prostriedkom na to, aby sme mali Božiu prítomnosť počas obdobia sede vacante.

Pred skončením chcem dodať, že pred niekoľkými dňami som bol na

krátkej návšteve vo Vilniuse, hlavnom meste Litvy, kde som sa okrem stretnutia s veriacimi Prelatúry a ďalšími osobami, tiež modlil, dvakrát fyzicky prítomný a duchom prítomný počas celého pobytu, pred obrazom Panny Márie, Brány úsvitu, ku ktorej majú v tých končinách veľkú úctu. Modlil som sa predovšetkým za aktuálne udalosti, ktoré prežíva Cirkev. Vy ste boli tiež veľmi prítomní v mojej modlitbe. Naspäť v Ríme som sa počas prvého pôstneho týždňa zúčastnil, tak ako každý rok, na duchovných cvičeniach. Taktiež počas týchto dní som sa modlil za všetkých a za každého z vás, za vaše duchovné aj materiálne potreby, obzvlášť za chorých. Milujte a starajte sa veľmi o jednotu Diela prosiac o ochranu svätého Jozefa.

V jednote modlitby a obety, opierajúc sa o modlitbu a obeť Benedikta XVI. Vás so všetkou láskou žehná

Váš Otec

+ Javier

Rím, 1. marec 2013

[1] Iz 55, 8-9

[2] Jn 14, 18 a 16

[3] Mt 16, 18

[4] Svätý Josemaría, Poznámky z
rodinného posedenia, 26. októbra
1958

[5] Rímsky misál, Apoštolské
vyznanie viery

[6] Katechizmus katolíckej cirkvi, 599

[7] Jn 10, 17-18

[8] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom* , 95

[9] Gal 2, 20

[10] 2 Kor 5, 21

[11] Benedikt XVI, Prejav na generálnej Audiencii, 8. apríl 2009

[12] Katechizmus katolíckej cirkvi, 624

[13] Ibid, 633,

[14] Svätý Josemaría , *Íst' s Kristom* , 95

[15] Ibid, 96

[16] Benedikt XVI, Prejav z generálnej audiencie, 4. apríl 2007

[17] Svätý Josemaría, *Krížová cesta* , prológ

[18] Ibid